

Sygn. akt: III AUa 42/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

del. SSO Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 r. w Łodzi

sprawy **Z. B. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę,

na skutek apelacji Z. B. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 listopada 2012 r., sygn. akt: VIII U 3388/12;

- 1. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznaje Z. B. (1) prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz Z. B. (1) kwotę 210 (dwieście dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.**

III AUa 42/13

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 6 września 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., w wykonaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 czerwca 2012r. sprawie III AUa 28/12, odmówił Z. B. (1) prawa do emerytury z uwagi na: brak rozwiązania stosunku pracy oraz udowodnienie krótszego niż wymagany przez ustawodawcę stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach uznając, iż udowodnił on 3 lata 3 miesiące i 21 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. B. (1), działając przez pełnomocnika, wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury poprzez zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Kombinacie (...) w Ł. w okresie od 29.08.1977 roku do 31.07.1992 na stanowiskach: frezera, lakiernika i galwanizera.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. (1) ur. (...), ma wykształcenie podstawowe.

W okresie od 13 sierpnia 1969 roku do 29 września 1973 roku był zatrudniony w Zakładach (...) S.A na stanowisku czyściciela i ostrzacza. W tym czasie odbywał czynną służbę wojskową w okresie 18.02.1971-15.12.1971r. Wnioskodawca złożył w ZUS świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.11.201r. wystawione przez Zakłady (...) S.A w upadłości. ZUS zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia w (...) z wyłączeniem odbywania zasadniczej służby wojskowej czyli okres w wymiarze 3 lat, 3 miesiące i 21 dni.

W okresie od 29 sierpnia 1977r. do 31 lipca 1992r. wnioskodawca był zatrudniony w Kombinacie (...) w Ł.. Wnioskodawca zawarł 29.08.1977r. umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu na stanowisku frezera, z zaznaczeniem przyuczenia wnioskodawcy do tego zawodu. Okres przyuczenia zakończył się 30.09.1977r. i od 1.10.1977 wnioskodawca podjął pracę frezera w systemie akordowo-premiowym z wyższą stawką zaszeregowania. Wykonywał czynności na frezarce przy obróbce skrawaniem żeliwa. Prace na stanowisku frezera polegały na obróbce płaszczyzn w detalu za pomocą narzędzia skrawającego - freza. Prace frezera wnioskodawca wykonywał do dnia 31.12.1980r. Od dnia 1.01.1981r. zostały wnioskodawcy powierzone obowiązki wiertacza. W związku z uszkodzeniem słuchu, z dniem 22.04.1982r. wnioskodawca został przeniesiony na lakiernię i powierzono mu obowiązki lakiernika. Wnioskodawca lakierował części do krosien i przedzarek, magazynki do karabinów, części do czołgów. Wykonując prace lakiernika otrzymywał posiłki regeneracyjne, mleko, miętę i kawę. Pracował w narażeniu na wdychanie oparów unoszących się chemikaliów: lakierów, rozpuszczalników i innych środków służących do odtłuszczenia powierzchni przed lakierowaniem [np. środek - tri]. Pracownicy lakierni, w tym wnioskodawca byli poddawani badaniom wewnętrznym - w zakładzie pracy co 3 miesiące, a badaniom w Ośrodku (...) - co pół roku. W okresie 1.04-26.04.1982 ze względu na stan zdrowia wnioskodawcy był on zatrudniony w Oddziale k-1 jako pomoc w produkcji. Także w okresie 18.03- 18.05.1985r. zgodnie z decyzją Komisji (...) wnioskodawca został zatrudniony w rozdzielni (...). Obowiązki lakiernika zostały ponownie powierzone wnioskodawcy z dniem 1.11.1986r. Od dnia 14.09.1987r. podjął obowiązki galwanizera. W okresie 23.05-22.08.1987r. zgodnie z orzeczeniem lekarskim o stanie wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku hartownika. Ponownie został zatrudniony na stanowisku galwanizera od 1.03.1989r. i pozostawał na tym stanowisku do końca zatrudnienia.

H. F. był zatrudniony w Kombinacie (...) w okresie 3.10.1969-30.06.1996r. na stanowisku frezera. Jako prace w szczególnych warunkach - zakład pracy - w upadłości - zaliczył mu -prace polegające na szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne - wskazane w wykazie A - ostrzacz-frezier w okresie od 3.10.1969 do 30.06.1996 - Dział III poz. 78 pkt 4.

Z. B. (2) był zatrudniony w (...)ie od 1976r. do 1993r. jako lakiernik, ale pracował w innej lakierni niż wnioskodawca.

K. K. jest zatrudniony w WIFAMie od 1977r. - i nadal kontynuuje zatrudnienie. Świadek pracował wraz z wnioskodawcą na wydziale obróbki żeliwa. Wnioskodawca nie wykonywał czynności polegające na szlifowaniu i ostrzeniu. Wnioskodawca, od 1977r. wykonywał prace jako frezer, polegające na frezowaniu żeliwa.

Wnioskodawca udowodnił posiadanie łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

W dniu 5 kwietnia 2011 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 17.05.2011r ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Wnioskodawca złożył odwołanie do Sądu. Wyrokiem z dnia 27.10.2011r. w sprawie VIII U 928/11 Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 30.04.2011r. Na skutek apelacji organu rentowego Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 14.06.2012r. w sprawie III AUa 28/12 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie, zawarty w odpowiedzi na apelację wniosek o emeryturę przekazał organowi rentowemu do rozpoznania.

Stosunek pracy łączący wnioskodawcę z Instytutem (...) z siedzibą w W. został rozwiązany w dniu 20 grudnia 2011r. Obecnie wnioskodawca pracuje na podstawie umowy o pracę na czas określony od 21.12.2011r. do 31.12.2013r.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na podstawie ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika bowiem, że w Kombinacie (...) wnioskodawca pracował na stanowiskach: wiertacz, lakiernik, hartownik i galwanizer. Stanowiska „wiertacza” i „frezera” nie są wymienione w załączniku - a to oznacza, że czynności wykonywane przez osobę na stanowisku wiertacza i frezera nie są pracami w szczególnych warunkach. Prace wykonywane na stanowiskach: lakiernik, hartownik i galwanizer - spełniają przesłanki wymienione w cytowanym załączniku do rozporządzenia: i tak praca „hartownika” wymieniona jest w dziale III poz. 76, galwanizer - wymieniony w Dziale III punkt 76, lakiernik - dział III pkt 73, a nadto wymienione w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7.07.1987r. - i tak: galwanizer i hartownik - Dział 76 punkty: 1, 2 i lakiernik - poz. 73 punkt 1. Stanowisko i czynności „frezera” nie są wymienione w załączniku rozporządzenia, a w odniesieniu do zarządzenia resortowego jest wymienione w odniesieniu do produkcji elektrod węglowych, węgla aktywnego i katalizatorów. A takich czynności wnioskodawca nie wykonywał.

Sąd Okręgowy uznał zatem, że wnioskodawca nie spełnił jednego z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do emerytury na mocy art. 184 ustawy, to jest nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Za taką pracę Sąd uznał aktywność wnioskodawcy w okresach: od 26.04.1982r. na stanowisku lakiernika, i następnie - ponownie od 1.11.1986r., prace na stanowisku lakiernika - 23.05.-22.08.1987r., na stanowisku galwanizera do końca zatrudnienia. Wnioskodawca nie opisał czynności wiertacza, ale nawet uwzględnienie tego okresu oraz dodanie uwzględnionego przez ZUS okresu 3 lat, 3 miesięcy i 21 dni - nie pozwoli na przyjęcie 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne, uznając tym samym prawidłowość zaskarżonej decyzji.

W apelacji, Z. B. (1), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając: 1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik niniejszej sprawy, a mianowicie:

- art. 217 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie wszystkich dowodów zgłoszonych przez skarżącego, w szczególności niezłączenie do akt niniejszej sprawy akt sprawy, która toczyła się przed tutejszym Sądem pod sygn. VIII U 928/11 pomiędzy tymi samymi stronami, w której to zarówno Sąd pierwszej, jak i drugiej instancji uznał wnioskodawcy pracę w warunkach szczególnych na stanowisku frezera w Kombinacie (...) w Ł., co było okolicznością przyznaną przez Organ Rentowy przed Sądem Apelacyjnym, a w konsekwencji pominięcie dowodu z kart tychże akt, co skutkowało pozbawieniem skarżącego możliwości obrony swoich praw;

- art. 229 k. p. c. poprzez pominięcie faktów przyznanych przez Organ Rentowy co do wykonywania przez Wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych, pomimo iż przyznanie to nie budziło wątpliwości wobec stanowiska zaprezentowanego w apelacji od Wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27.10.201r. w sprawie ozn. sygn. VIII 928/11 opartej na zarzucie naruszenia prawa materialnego polegającego na niewłaściwym zastosowaniu art. 184 ust. 2 in fine ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 Nr 153 poz. 1227 ze zm.)wobec braku spełnienia jednej przesłanki w postaci rozwiązania stosunku pracy;

art. 233 k.p.c. poprzez niezbyt wnikliwe rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i jego dowolną, w miejsce swobodnej oceny, dokonaną w sposób sprzeczny zasadami logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego, a to w szczególności polegające na :

- błędnym przyjęciu, iż praca na stanowisku „ frezera, lakiernika, galwanizera, hartownika” nie jest pracą w szczególnych warunkach , których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, podczas gdy praca wykonywana na wymienionych wyżej stanowiskach zgodnie z WYKAZEM A Działem III pkt. 76 i 78 oraz Działem IV pkt. 28 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach jest pracą w warunkach szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia, zawartą w katalogu prac uprawniających do uzyskania wcześniejszej emerytury;

- nieuwzględnieniu w całości okoliczności, dotyczących warunków, w jakich wnioskodawca wykonywał pracę w Kombinacie (...) w Ł. będąc zatrudnionym na stanowisku frezera, w szczególności zapylenia i hałasu, jaki towarzyszył tej pracy, a w konsekwencji niezaliczenie wnioskodawcy do pracy w warunkach szkodliwych okresu wykonywania pracy na stanowisku frezera;

- nierozpatrzeniu w kontekście całości przedstawionych okoliczności faktu, iż praca na stanowisku frezera wykonywana była przez wnioskodawcę w tej samej hali na Wydziale KI, na której wykonywane były prace szlifierskie, na kilkudziesięciu maszynach, którym towarzyszył potworny hałas i zapylenie, co wynika z zeznań świadka K. K., który pracował razem z wnioskodawcą, które to zeznania korelują z zeznaniami samego wnioskodawcy i zeznaniami pozostałych świadków, w szczególności H. F., który również pracował na tym samym stanowisku i otrzymał przy tym świadectwo pracy w warunkach szczególnych;

- niesłusznym przyjęciu, iż praca wykonywana przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia na stanowisku frezera nie była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych pomimo tego, iż taka okoliczność została potwierdzona złożonym do akt sprawy dowodem z dokumentu w postaci świadectwa pracy H. F., z którego wynikało, że wykonywał on pracę na stanowisku frezera i uzyskał świadectwo pracy w warunkach szczególnych ;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w zw. z § 1 ust. 1 , § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na niesłusznym uznaniu, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie są spełnione przez wnioskodawcę Z. B. (1) przesłanki uprawniające do wcześniejszej emerytury określone w tych przepisach w sytuacji osiągnięcia przez skarżącego wieku emerytalnego wymaganego do nabycia uprawnienia do wcześniejszej emerytury, tj. 60 lat zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. ; wykonywania przez skarżącego pracy w szczególnych warunkach, przewidzianej w katalogu takich prac zawartym w WYKAZIE A stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w okresie co najmniej 15 lat zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 cytowanego rozporządzenia oraz rozwiązania stosunku pracy z dniem 20.12.2011r.; nie przystąpienia do OFE, osiągnięcia wymagano okresu składkowego i nieskładkowego;

- naruszenie § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (Dz.U. 1983r., nr 8, poz. 43 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, iż praca świadczona przez wnioskodawcę w Kombinacie (...) w stałym i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 29.08.1977r. do 31.07.1992r. nie była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, co z kolei nie uzasadnia nabycia przez skarżącego prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu wobec niezaliczenia dodatkowych 14 lat i 10 miesięcy pracy w szczególnych warunkach do okresu wykonywania pracy w warunkach szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia od dnia 13.08.1969r. do dnia 29.09.1973r. na stanowisku ostrzarza wymienionym w wykazie A stanowiącym załącznik nr 1 Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 19 z dnia 6 sierpnia 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

Apelujący wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu BHP i energonomii na okoliczność warunków pracy, jakie panowały w Kombinacie (...) w dziale KI, gdzie wykonywał on pracę na stanowisku frezera, a nadto wniósł o załączenie do niniejszego postępowania akt sprawy, która toczyła się przed Sądem Okręgowym VIII Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt VIII U 928/11 i dopuszczenie dowodu z kart, na których znajduje się protokół rozprawy z dnia 27.10.2011r., uzasadnienie Wyroku Sądu Okręgowego, apelacja organu rentowego i odpowiedź na apelację wnioskodawcy Z. B. (1) na okoliczność wykonywania przez skarżącego pracy w warunkach szczególnych podczas zatrudnienia w Kombinacie (...);

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów niniejszego postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zarzutom apelacji trudno odmówić słuszności.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40 w/w ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli: I) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 w/w ustawy (20 lat dla kobiet, 25 lat dla a mężczyzn). 2. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Zgodnie z w/cyt przepisami ustawy emerytalno - rentowej oraz z przepisami rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U Nr 8 poz. 43), prawo do emerytury wcześniejszej posiada mężczyzna, który ukończył wiek 60 -ciu lat, legitymuje się co najmniej 25 letnim okresem zatrudnienia w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Rodzaj pracy winien odpowiadać jednemu z rodzajów figurujących w załączniku do rozporządzenia , stanowisko zaś winno być na zasadzie delegacji wynikającej z przepisu § 1 ust.2 tego rozporządzenia, określone przez ministra resortowego albo też dyrektora urzędu centralnego.

Z analizy powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że aby uzyskać prawo do emerytury, wnioskodawca powinien spełniać przesłankę posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 r. Organ rentowy natomiast uznał staż pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach wynoszący 3 lata, 3 miesiące i 21 dni, nie zaliczają odbywanej w okresie jego pracy w szczególnych warunkach służby wojskowej.

Z analizy ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego oraz dowodów zebranych w sprawie wynika, jak słusznie podała strona skarżąca w apelacji, że wnioskodawca na w/w datę spełnia powyższe przesłanki do przyznania świadczenia emerytalnego.

Sąd I instancji uznał, iż dowody zebrane w sprawie w tym dowody z zeznań świadków i analiza akt osobowych przemawiają za tym, że w okresie od 29 lipca 1977 r. do 31 lipca 1992 r. z tytułu zatrudnienia w Kombinacie (...) w Ł. wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach jedynie przez okres 8 lat co przy uwzględnieniu okresu zaliczonego do pracy w szczególnych warunkach przez organ rentowy nie daje 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Sąd I instancji nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresu pracy wnioskodawcy w latach 1977-1982 na stanowiskach frezera i wiertacza z uwagi na to, że stanowiska te nie zostały wymienione w wykazie A załączniku do w/w rozporządzenia. Natomiast zaliczył do pracy w szczególnych warunkach prace jaką wnioskodawca wykonywał na stanowiskach lakiernika, hartownika i galwanizera z uwagi na to, że zostały wymienione w zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 19 z dnia 6 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego oraz w rozporządzeniu z 7 lutego 1983 r. w wykazie A, dział XIV pod poz. 17 (lakiernik) dziale III poz. 76 (hartownik) i poz. 77 i 89 (galwanizer).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest zatem na obecnym etapie postępowania okoliczność faktyczna związana z oceną dowodów w zakresie możliwości uznania za pracę w szczególnych warunkach, pracy wnioskodawcy na stanowisku frezera, którą wykonywał z pominięciem okresu przyuczania do tej pracy, od 1 października 1977 r. do 31 grudnia 1981 r. Zaliczenie tylko tego okresu obejmującego 3 lata i 3 miesiące plus okresu uznanego przez organ rentowy 3 lata, 3 miesiące i 21 dni plus okresu uznanego przez Sąd I instancji czyli 8 lat 9 miesięcy i 26 dni daje łączny staż pracy w szczególnych warunkach ponad 15 lat. (15 lat 4 miesiące i 17 dni). Natomiast nie ma wątpliwości, iż prace wnioskodawcy na stanowiskach lakiernika, galwanizera i hartownika jako wymienione we wszystkich zarządzeniach

resortowych oraz w rozporządzeniu są pracami wykonywanymi w warunkach szczególnych. Doliczenie zaś pracy frezera, pracy na stanowisku wiertacza, którą wnioskodawca wykonywał od 1 stycznia 1981 r. do 21 kwietnia 1982 r. powoduje, że ogólny staż pracy z tytułu pracy w szczególnych warunkach podlega dalszemu zwiększeniu.

Na marginesie należy wskazać, że organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania przez niego służby wojskowej od 18 lutego 1971 r. do 15 grudnia 1971r., która to służbę odbywał podczas wykonywania pracy w szczególnych warunkach w Zakładach (...), a której zaliczenie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym zwiększyło by ogólny staż pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest to, iż z okresu zatrudnienia w (...) wnioskodawca nie posiada świadectwa pracy w szczególnych warunkach a jedynie świadectwo ogólne potwierdzające, że pracował na stanowiskach frezer, lakiernik i galwanizer.

Z zeznań świadków oraz wnioskodawcy wynika, że w okresie zatrudnienia w (...) Z. B. (1) pracował na różnych stanowiskach jako frezer, frezował na frezarce elementy związane z obróbką metalu ze skrawaniem i pracował wówczas na tym stanowisku w pełnym wymiarze czasu pracy, na trzy zmiany. W zakładzie frezowano części metalowe do krosien, przędzarek, karabinów i czołgów. Praca na frezarce dotyczyła obróbki żeliwa i związana była z wykańczaniem odlewów żeliwnych. Przy obróbce żeliwa przy użyciu frezarki powstawał hałas oraz zapylenie związane z opiłkami żelaza. A zatem przedmiotowa praca jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A dział III poz. 23 jako wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów w załączniku do w/w rozporządzenia.

(...) jako kombinat maszynowy podlegała pod przemysł metalowy.

W akcie resortowym jakim jest zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego w dziale III w hutnictwie i przemyśle metalowym pod poz. 23 wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów wymieniona jest stanowisko operatora maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych – frezer. Natomiast w drugim akcie resortowym, tj. w zarządzeniu Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w dziale III w hutnictwie i przemyśle metalowym pod poz. 23 wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów w pkt 3 jest również wymienione stanowisko operator maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych, bez podania przykładowo jak w pierwszym akcie resortowym jako prace wykonywane w szczególnych warunkach. A zatem przepisy resortowe wymieniają stanowisko frezera jako operatora maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych jako pracę wykonywaną w szczególnych warunkach i jedynie w tym zakresie uszczegóławiają poz. 23 w/w rozporządzenia podając poszczególne stanowiska, na których praca ta jest wykonywana.

W tym zakresie słuszne jest stanowisko strony skarżącej, że Sąd I instancji dokonał nieprawidłowej oceny dowodów w zakresie nie zakwalifikowania pracy wnioskodawcy na stanowisku frezera do pracy w szczególnych warunkach, naruszając w tym względzie powołany w apelacji przepis art. 233 § 1 kpc oraz przepisy powołanego rozporządzenia a w konsekwencji art. 184 ustawy emerytalnej.

Odmienne od oceny Sądu I instancji ocena charakteru pracy wnioskodawcy na stanowisku frezera, przy wykonywaniu w/w prac w kombinacie (...) w spornych latach prowadzi do uznania tej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach a to z kolei prowadzi do spełnienia przez wnioskodawcę wymaganej przesłanki 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na marginesie należy wskazać, iż nieuzasadnione są wnioski dowodowe zawarte w apelacji o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. bhp na okoliczność oceny warunków pracy jakie panowały w kombinacie, z uwagi na to, że w oparciu o zgromadzone dowody w sprawie warunki te zostały dostatecznie wyjaśnione.

Nieuzasadniony również jest wniosek dowody strony skarżącej o dopuszczenie dowodu z akt sprawy VIII U 928/11, na okoliczność ustalenia przez Sąd Okręgowy pracy frezera jako wykonywanej w szczególnych warunkach z uwagi na to, iż dowód z w/w akt nie jest istotny obecnie dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż sprawa ta dotyczyła odmowy przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez niego zatrudnienia, co po zmianie przepisu art.

184 ustawy emerytalnej nie ma znaczenia dla istnienia uprawnień wnioskodawcy do przedmiotowego świadczenia a zebrany w sprawie materiał dowodowy w zupełności wyjaśnia charakter pracy wnioskodawcy w zakładzie (...).

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania należy uznać, iż uzasadnione w większości zarzuty apelacji skutkują zmianą zaskarżonego wyroku i przyznaniem wnioskodawcy emerytury, z uwagi na spełnienie przez niego wszystkich przesłanek z treści powołanych przepisów, od 1 stycznia 2013r., tj. od daty zmiany przepisu art. 184 ustawy emerytalnej, który obecnie nie uzależnia przyznania emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach od nie pozostawania w zatrudnieniu. Z tych wszystkich względów orzeczono na podstawie art. 386 § 1 kpc. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).